

Z judikatury nejvyššího správního soudu ve věcech administrativních.

Prohlásí-li zástupce mlýna vůči kupujícímu, že cena mouky bude stoupatí a že proto se dá na ni slušně vydělati, nezakládá samo o sobě toto tvrzení přestupky § 2, odst. 1, bodu 4. a 6 vlád. nařízení č. 27/1934 Sb.

Vládní nařízení č. 27/1934 Sb. uvádí taxativně v § 2 několik různých skutkových podstat, které prohlašuje za přestupek, stíhatelný správním úřadem. Mezi těmito skutkovými podstatami uvedenými v odst. 1 normuje, že bude pro přestupek potrestán, ... 4. kdo se s jiným smlouvá, aby ceny předmětů neb úkonů nutné potřeby byly bezdůvodně zvyšovány, nebo kdo jiné k tomu navádí, vybízí nebo podněcuje, ... 6. kdo provozuje řetězový obchod s předměty potřeby nebo pouští se do jiných pletich, jež jsou způsobilé zvýšiti ceny.

Podle znění tohoto ustanovení liší se skutkové podstaty v obou citovaných bodech normované v tom, že podstatným znakem činnosti trestné podle bodu 4. jest subjektivní úmysl pachatele, aby ceny předmětů (úkonů) nutné potřeby byly bezdůvodně zvyšovány, kdežto činnost zmíněná v bodu 6. musí bez zřetele k úmyslu pachatelově již objektivní svou povahou býti způsobilá ceny zvýšiti. Znakem této skutkové podstaty není však, že zvýšení cen jest bezdůvodné.

Není jistě žádné pochyby o tom, že pouhá nabídka mouky jakožto předmětu nutné potřeby zástupcem mlýna ke koupi, přijetí objednávky a zálohy na trhovou cenu mouky — pokud není vůbec tvrzeno, že by smluvená cena byla nepřiměřenou — jakož i dodání mouky samy o sobě jsou činy s hlediska trestního (vl. nař. č. 27/1934 Sb.) zcela indiferentními. Trestnými činy ve smyslu citovaného vládního nařízení mohly by se tedy státi podle § 2, odst. 1, bodu 4. subjektivním úmyslem pachatelovým, směřujícím k bezdůvodnému zvyšování jich ceny, nebo podle bodu 6. objektivní způsobilostí přivoditi zvýšení ceny. Žalovaný úřad spatřuje splnění obou těchto zákonných předpokladů výhradně v tom, že nabídka i prodej mouky staly se v důsledku stěžovatelova doporučení, »že cena mouky bude stoupatí a proto dá se na ni slušně vydělati«.

Leč takovéto ujištění možnosti slušného výtčelku prodávajícím zástupcem mlýna neposkytuje samo o sobě podklad pro závěr, že stalo se s úmyslem trestným, jak byl shora uveden, ani nečiní prodej předmětu nutné potřeby způsobilým zvýšiti cenu mouky a není s to jednání indiferentnímu propůjčiti znaky trestnosti v bodech 4. a 6. § 2 vl. nař. č. 27/1934 vytčené, nepřistoupí-li k tomu momenty další, z nichž by úmysl směřující k bezdůvodnému zvyšování ceny resp. povaha jednání jako pletichy způsobilé bez dalšího cenu zvýšiti byly zřejmy.

Nález ze dne 13. října 1937 č. 14.701/37.